

**Alena Mašková,
žena, která bojovala za své ideály s větrnými mlýny**

Dnes je 19. června 2019 a jsme v Základní škole Bratřanců Veverkových s paní Alenou Maškovou. Paní Alena Mašková se narodila 1. července 1955. Pracovala jako instruktorka a později jako vedoucí v pionýrském mezinárodním táboře na Seči. Řekla nám, jak se k této práci dostala.

V roce 1967 jsem vstoupila do pionýrské organizace, kdy jsem v té době vlastně byla jedinou pionýrkou na celé škole, kde bylo asi 600 žáků. Tím se mi povedlo, že od března roku 1969 jsem se zúčastnila směny pionýrského aktivu v Československém pionýrském táboře v Seči. Tyto tábory trvaly vždycky 25 dní a zúčastňovalo se ho kolem 200 dětí, kolem 50 dětí byly československé děti a zbytek byli účastníci ze zahraničí. Ne jenom pionýrské organizace, byly to organizace skautského typu, vojenského typu, byly to i děti, který nebyly organizovaný v žádný dětský organizaci. Když jsem odjížděla, tak jsem byla hrozně smutná, brečela jsem a jedna paní vychovatelka mi tenkrát řekla „Nebřeč, vždyť se tam jednou vrátíš“. Takže tak se i vlastně stalo.

Uběhlo několik let a paní Mašková dostala nabídku pracovat na mezinárodních táborech na Seči. Vdala se za svého přítele a společně se tam odstěhovali.

Tenkrát mi bylo 19 a jako odstěhovali jsme se tam proto, že vlastně zaměstnání v tom československém pionýrském táboře bylo prestižní zaměstnání, tam se jen tak někdo nedostal. Pro lidi, který pracovali v oblasti pionýrské organizace, tak to byla jakási čest.

Tábory byly hned po roce 89 zrušeny.

Já jsem měla trošku strach, protože vlastně první pokyny, který přišly, byly to, že okamžitě nám utnuly veškerý dotace, protože tenkrát jsme byli zařízení státu, takže de facto to platil stát, a najednou z ničeho nic z nás udělali akciovku a měli jsme si vydělávat na všechno sami. Společnost se přejmenovala na Junior centrum Seč – to bylo z toho důvodu, že jsme říkali ano, bude fungovat dál pro děti a mládež, bylo to takové naše předsevzetí. Od ledna roku 2000 jsem se stala generální ředitelkou společnosti a myslím, že se nám dařilo.

Toto zařízení ale již pod vedením paní Maškové nefunguje.

Potom v roce 2002, v červnu, jsem informovala o celé situaci pana Bohuslava Sobotku, že chce prostě společnost, že má být společnost zlikvidována, že tam chtějí odsát peníze formou předražených zakázek, no a má kariéra generální ředitelky okamžitě skončila a vlastně 14 dní před odchodem z funkce ministr financí pan Sobotka dal celý Juniorcentrum do likvidace.

V současné době je paní Mašková v důchodu, ale i nadále pomáhá dětem. Je pěstounkou na přechodnou dobu a stará se o ohrožené děti.